

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีรายละเอียด
เกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ขอบเขตเนื้อหา
- ส่วนที่ 2 ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง
- ส่วนที่ 3 ตัวแปรที่ศึกษา
- ส่วนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ส่วนที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
- ส่วนที่ 7 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล
- ส่วนที่ 8 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัย
พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลัก 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่ง
จะทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาอยู่
ในภาควิชาวัสดุศาสตร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ ภาควิชาสถิติ ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชา
เทคโนโลยีชีวภาพ ภาควิชาเคมี และภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเป็นการศึกษาความแตกต่าง
ของข้อมูลทั่วไป ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคือ บัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล อุปนิสัยที่ 2 คือการ
เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คือ การคิดแบบชนะ/ชนะ
อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความต่าง
และอุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

1) ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษา 2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,477 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2554)

2) ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษารั้งนี้กำหนดขนาดตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 306 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (ชารินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 49)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) (กฤษณ์ รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละชั้นปี (ข้อมูลนักศึกษาคณะการศึกษปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554)

ชั้นปี	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	431	89
ชั้นปีที่ 2	374	78
ชั้นปีที่ 3	354	73
ชั้นปีที่ 4	318	66
รวม	1,477	306

(สำนักบริหารและพัฒนาระชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2554: ออนไลน์)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ตัวแปรด้านคุณลักษณะทั่วไป และการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับอุปนิสัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ตัวแปรด้านคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่

เพศ

อายุ

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

สาขาวิชา

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

เกรดเฉลี่ยสะสม

ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

สถานภาพของบิดา/มารดา

อาชีพของบิดา

อาชีพของมารดา

จำนวนเพื่อนสนิท

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

การวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ประกอบด้วย

การวัดบัญญัติขี้อมใจ ได้แก่

ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น

ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน

ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

การวัดความสมดุลในการดำเนินชีวิต ได้แก่

ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

การวัดอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล ได้แก่

ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้

ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้

ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

การวัดอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ได้แก่

ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต

ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน

ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

การวัดอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ได้แก่

ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)

ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน

สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต

การวัดอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง

ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

การวัดอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ได้แก่

ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น

ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น

เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น

การวัดอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญและค้นหาความสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น

ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหา

ที่แปลกใหม่และดีกว่า

ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

การวัดอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ได้แก่

ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น หลักการ ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2) เมื่อได้รับความอนุเคราะห์ให้สามารถเก็บข้อมูลได้แล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยอธิบายและทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการทำแบบสอบถามอย่างถูกต้อง และเหมาะสม
- 3) ตรวจสอบจำนวนและความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวนทั้งหมด 306 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey Covey (2010: online อ้างถึงในรัชต์ชนนัญ เกียรติไชยากร, 2554: 286-291) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว / จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การ

สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey อันประกอบด้วย แบบวัดบัญชีขอมใจ ความสมดุลของ
การดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 27 ข้อ

บัญชีขอมใจ	จำนวน 3 ข้อ
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	จำนวน 3 ข้อ

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้
แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วยข้อความ
จำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. บัญชีขอมใจ

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน
ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนอื่น
ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้

- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
- สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตัวเอง
- ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
- ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว

8. อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

- ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
- ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไข ปัญหาที่ใหม่และดีกว่า

- ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
- ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับน้อยที่สุด
- 2 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับน้อย
- 3 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับมาก
- 6 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับมากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณ ได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ - คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= 6 - 1 \text{ คะแนน} \\ &= 5 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

- 1.00 - 1.83 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 1.84 - 2.67 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
- 2.68 - 3.50 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
- 3.51 - 4.33 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
- 4.34 - 5.17 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
- 5.18 - 6.00 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2) ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยการหา

ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับข้อมูล เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ย ของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว / จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงาน พิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสิทธิภาพการเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาข้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหา

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30 – 0.69 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และเครื่องหมาย - แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุบัติภัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุบัติภัยเป็นรายคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุบัติภัยที่ 1 ถึงอุบัติภัยที่ 7 และ 7 อุบัติภัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุบัติภัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุบัติภัยที่ 1 ถึงอุบัติภัยที่ 7 อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุบัติภัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุบัติภัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test)

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และสถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนสิงหาคม
พ.ศ. 2555 โดยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนมีนาคม
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved